

ตารางแสดงวิธีออกเสียงเทียบอักษรไทย

พยัญชนะ		
สัญลักษณ์	อักษรไทยที่ใกล้เคียง	คำตัวอย่าง
p	พ, [ส]ป	pan, spin
b	บ	ban
t	ท, [ส]ต	tip, step
d	ด	dip
k	ค, [ส]ก	cap, skip
g	ก	gap
tʃ	ช	church
dʒ	จ	judge
f	ฟ	few
v	ฝ	view
θ	ธ	throw
ð	ฐ	though
s	ซ, [ส]ป, ต, ก]	sip
z	ซ	zip
ʃ	ฉ	fresh
ʒ	ฉ	measure
h	ฮ	hot
m	ม	sum
n	น	sun
ŋ	ง	sung
l	ล	lot
r	ร	rot
j	ย	yet
w	ว	wet

ตารางแสดงวิธีออกเสียงเทียบอักษรไทย

สระ		
สัญลักษณ์	อักษรไทยที่ใกล้เคียง	คำตัวอย่าง
i:	อี	beat
I	อิ	bit
e	เอะ	bet
æ	แอะ, แอ	bat, bad
ɑ:	อา	bar
ɒ	เอาะ	block
ɔ:	ออ	bought
ʊ	อุ	book
u:	อู	boot
ʌ	อั- (อะ + ตัวสะกด)	but
ɜ:	เออ	burn
ə	เออะ	brother
eɪ	เอะ-อี ควบกัน	bay
əʊ	เอิว (เออะ-อุ ควบกัน)	bone
aɪ	ไอ, อาย	bite, by
aʊ	เอา, อาว	about, bound
ɔɪ	ออย	boy
ɪə	เอี้ย	beer
eə	เอะ-เออะ ควบกัน	bare
ʊə	อัว	poor
eɪə	เอะ-อี-เออะ ควบกัน	player
əʊə	เอิว-เออะ ควบกัน	lower
aɪə	อาย-เออะ ควบกัน	tire
aʊə	อาว-เออะ ควบกัน	flower
ɔɪə	ออย-เออะ ควบกัน	employer

คำอธิบายตารางแสดงวิธีออกเสียงเทียบอักษรไทย

1. เนื่องจากเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาอังกฤษมีอยู่หลายเสียงที่ไม่ตรงกับเสียงในภาษาไทย และไม่มีตัวอักษรไทยที่จะใช้แสดงเสียงเหล่านั้นได้อย่างแท้จริง อักษรบางตัวก็จำเป็นต้องกำหนดขึ้นมาเป็นพิเศษเพื่อการเทียบเคียงโดยเฉพาะ คือ **ฉ (J)**, **ช (3)**, **ธ (θ)** และ **ฐ (ð)** ตารางแสดงวิธีออกเสียงเทียบอักษรไทยนี้จึงให้ได้เฉพาะตัวอักษรที่ใกล้เคียง เพื่อเป็นแนวทางพอลังเขปเท่านั้น
2. อักษรไทยในกลุ่มเสียงพยัญชนะที่พิมพ์ด้วยตัว **เอนหนา** แสดงว่าเป็นเสียงโฆชะ (เสียงก้อง) กล่าวคือ เวลาออกเสียง เส้นเสียงจะสั่นสะเทือนด้วย แต่อักษรในกลุ่มนี้ที่พิมพ์ด้วยตัวธรรมดา แสดงว่าเป็นเสียงอโฆชะ (เสียงไม่ก้อง) เวลาออกเสียง เส้นเสียงจะไม่สั่นสะเทือน; ส่วนเสียงสระในภาษาอังกฤษทั้งหมดเป็นเสียงโฆชะ (เสียงก้อง)
3. เสียง **p** ออกเสียงเหมือน **พ** เช่น **pill** [พิล] แต่จะออกเสียงเป็น **ป** เมื่อเสียง **p** อยู่หลังเสียง **s** เช่น **spill** [สปีล]; เสียง **p** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **b** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงเหมือนเสียง **บ** เช่น **bill** [บิล]
4. เสียง **t** ออกเสียงเหมือน **ท** เช่น **till** [ทิล] แต่จะออกเสียงเป็น **ต** เมื่อเสียง **t** อยู่หลังเสียง **s** เช่น **still** [สติล]; เสียง **t** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **d** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงเหมือนเสียง **ด** เช่น **deal** [ดีล]
5. เสียง **k** ออกเสียงเหมือน **ค** เช่น **kill** [คิล] แต่จะออกเสียงเป็น **ก** เมื่อเสียง **k** อยู่หลังเสียง **s** เช่น **skill** [สกีล]; เสียง **k** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **g** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงคล้ายเสียง **ก** แต่ให้เส้นเสียงสั่นสะเทือนด้วย เช่น **gill** [กิล]
6. เสียง **tʃ** ออกเสียงคล้ายเสียง **ช** เช่น **church** [เชอช]; เสียง **tʃ** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **dʒ** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงคล้ายเสียง **จ** เช่น **judge** [จัจ]
7. เสียง **f** ออกเสียงเหมือนเสียง **ฟ** เช่น **fan** [แฟน]; เสียง **f** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **v** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงเหมือนเสียง **ฟ** แต่ให้เส้นเสียงสั่นสะเทือนด้วย เช่น **van** [แฟน]

คำอธิบายตารางแสดงวิธีออกเสียงเทียบอักษรไทย

8. เสียง **θ** ออกเสียงโดยใช้ปลายลิ้นแตะระหว่างฟันบนกับฟันล่าง แล้วปล่อยลมเสียดแทรกออกมา เช่น **thin** [ธิน]: เสียง **θ** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **ð** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงเหมือนเสียง **θ** แต่ให้เส้นเสียงสั่นสะเทือนด้วย เช่น **then** [เฑิน]
9. เสียง **s** ออกเสียงเหมือนเสียง **ซ** เช่น **sip** [ซิป] (อักษร **ส** นิยมใช้แสดงเสียง **s** เมื่อนำหน้าเสียง **p, t** หรือ **k**): เสียง **s** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **z** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงเหมือนเสียง **ซ** แต่ให้เส้นเสียงสั่นสะเทือนด้วย เช่น **zip** [ซิป]
10. เสียง **ʃ** ออกเสียงคล้ายเสียง **ช** แต่ออกเป็นเสียงเสียดแทรกคล้ายเสียง **ช** คือลากเสียงให้ออกต่อเนื่องได้ เหมือนเมื่อต้องการเตือนให้อย่าส่งเสียงดัง (**Shh!**) เช่น **she** [ฉี]: เสียง **ʃ** (อโฆชะ) เป็นเสียงที่คู่กับเสียง **ʒ** (โฆชะ) ซึ่งออกเสียงเหมือนเสียง **จ** แต่ให้เส้นเสียงสั่นสะเทือนด้วย เช่น **measure** [เม็ฌ-เออะ]
11. ในแง่สัทศาสตร์ เสียง **p** คู่กับเสียง **b**, เสียง **t** คู่กับเสียง **d**, เสียง **k** คู่กับเสียง **g** ฯลฯ เพราะแต่ละคู่มีฐานที่เกิดเสียงและลักษณะการออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันเฉพาะเสียงไม่ก้อง/เสียงก้อง เท่านั้น จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจพร้อมกันไปเป็นคู่ๆ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการอธิบายโดยหลีกเลี่ยงภาษาเทคนิคที่เข้าใจยาก ส่วนเรื่องโฆชะ/อโฆชะ (หรือก้อง/ไม่ก้อง) เป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็น มิฉะนั้น จะไม่มีหลักในการออกเสียงคำเมื่อเติมปัจจัย **-s** หรือ **-ed** ท้ายคำนามหรือคำกริยา
12. เสียงสระในตารางแสดงวิธีออกเสียงเทียบอักษรไทยนี้มุ่งวิธีออกเสียงแบบอังกฤษ และถือเป็นเสียงเทียบเคียงเท่านั้น มิใช่ตรงกันเสียทีเดียว
13. บางเสียงจะมีเทียบทั้งเสียงสั้นและเสียงยาวในภาษาไทย โดยมีหลักทั่วไปว่า เมื่อสระนั้นมีเสียงพยัญชนะอโฆชะต่อท้าย ก็จะออกเสียงสั้น แต่เมื่อสระนั้นมีเสียงพยัญชนะโฆชะต่อท้าย (หรือไม่มีเสียงพยัญชนะใดต่อท้าย) ก็จะออกเสียงยาวขึ้น เช่น **back** [แบ็ค] ~ **bag** [แบก], **night** [ไนท์] ~ **nine** [ไน-น], **couch** [โคช] ~ **cow** [คาว]